

H E T I J Z E R V A N M I C H A Ê L

=====

L. Mulder v. Lennepe.

KOOR: Hel had uitgespuwt een monster
Gruw'lijk was 't om te zien.
Bonkig als een loodzwaar rotsblok
Was zijn niet te wonden lijf
Felle rode gellig groene
Schubben overdekten het.
In de hard gehoornde kop
Loerden listig sluwe ogen,
Die met doodlijk hatend vuur
Lam en weerloos legden wezens
Die ze troffen met hun blik.

Driemaal dubb'le rijen tanden
Staken in de lange kaken
Kraakten knakten alles stuk
Gapend vurig rode muil
Braakte onophoud'lijk gif
't Schone Ierse elland Idrach
Had het uitgezocht als buit.

Koning en koningin komen op , omgeven door edellieden en edelvrouwen,
Achter de koningin springt zwaaiend met een houten priem, de hofnar.

KONING: Gij ridders! Edelen van mijn volk.
U heb ik allen opgeroepen.

NAR: Mij ook. Al ben ik dan geen held
Toch voer ik wel een spitse speld.

KONINGIN: Zwijg nar! Thans is 't geen tijd voor scherts.

KONING: Gij allen weet hoe onheil dreigt.
Al is het ver nog wel van hier--
Laat ons ons wakker voorbereiden
Laat ons de draak dan zelf gaan zoeken
Niet angstig wachten tot hij komt.

1e Edelvrouw: O mijn gemaal! Grijpt hem de draak
Ik overleef dat zeker niet.

2e Edelvrouw: Ach ja! Zij is zo teer van ziel
O arm hart! Hoe krimp je reeds.

NAR: Maar hartje. Nu gebeurt nog niets.

1e Edelman: Schoon zijn Uw woorden Koning Elgar
Zeer zeker strijdt een ridder graag
Maar toch! Hij heeft ook andere plichten.
Schut hij toch eerst zijn eigen burcht
Met allen, die op hem vertrouwen!

2e Edelman: Hoe weet U dat de draak hiér komt?

NAR: Misschien gaat hij naar 't burenrijk
Ik hoor, daar wonen vette boeren.

Nar wordt opzij gemaaid door derde, zeer verontwaardigde ridder.

3e Edelman: Ik woon op gindse stelle helling
Slecht is het weer en schraal de oogst.
Wij vangen alle onweersbuien
U woont hier rustig in dit dal
Geen drie maanden is het geleden-
Door bliksem brandde alles af-
Wie Uwer heeft ons toen geholpen?

NAR: Ik niet. Ik had net zelf genoeg.

3e Edelman: Zwijg Nar. 'k Vermorsel je tot gruis.

NAR: Beslist-Dat was wel voedzaam gruis.

KONING: Waar zijn helaas Uw bittere woorden
Wie lieten U wel in de steek-
Maar toch- Nu dreigt ook U de draak.

3e Edelman: Zou 't lompe lule logge monster
Die stelle helling ooit beklimmen?
Neen Koning! Dat geloof ik niet.

KONINGIN: Maar Edele Heer ook andere wegen
Dan deze, voeren naar Uw burcht.

3e Edelman: Een stelle diepe donk're afgrond
Vormt onze grens aan d'overkant.

Loopt met afwerend gebaar weg. Bode komt hijgend op en stort
zich neer voor de koning.

BODE: Help Koning! Help! Een vrees'lijk onhell.
De draak zal weldra hier ook zijn.

3e Edelman: Jij hier! Jou gaf ik het bevel
Mijn noodburcht in mijn plaats te hoeden.

BODE: O Heer! 't Is al en al vernietigd.

3e Edelman: Kan deze boze draak dan vliegen?

BODE: Geen weerstand Heer, die hem ooit remt.

KONING: Ja toch! De weerstand van het zwaard.
Op Edelen op! Ik hoor hem komen.

Gerucht in de verte ,edelvrouw valt flauw, en wordt weggedragen,
terwijl gerucht sterker wordt.

NAR: Ja flauwvallen. Dat is een feest
Daar help je iedereen het meest.

De draak komt met angstwekkend spektakel. Gegil van vrouwen.
Ridders doen een zwakke poging, deinzen weer terug.

Ridders; Wij durven niet.

Koning: Op! Ridders op! 't Is Michaël
Die ons nu staalt in onze nood.

Nu trekken de ridders op. Maar voordat ze bij de draak zijn valt deze
plotseling dood.

VROUWEN: Een wonder! Een wonder!
STEMMEN De draak ligt verslagen.

KONING: HET IJZER VAN MICHAËL
SLAAT IMMER DE DRAAK !

-o-o-o-